

[Wilhelm]

Jeg synes, det i det mindste er godt, at det er blevet så tydeligt. Jeg mener, at de menige socialdemokrater skal lægge mærke til det her. Det er blevet tydeligt, at kun ved en øretæve til socialdemokratiet og en fremgang på venstrefløjens vil socialdemokratiet måske føle sig tvunget – det er i hvert fald ikke af tilbøjelighed – til at se på andre muligheder.

Hr. Hjortnæs forsøger at begrunde det endnu en gang – og det falder jo ynkeligt sammen: det kan ikke nytte noget med de dér, der ikke vil tage det sure med det søde. Det er den sædvanlige melodi hos hr. Hjortnæs og hos andre socialdemokrater for den sags skyld. Det er urigtigt. Det er ganske enkelt urigtigt. Hvad der er rigtigt, er, at vi ikke medvirker til noget som helst indkomstpølitisk, og vi medvirker ikke til ØD.

Det er jo socialdemokratiet, der snævrer det sure og det søde ind på den måde, for hvis man ser på, hvad vi rent faktisk har lagt på bordet, så er det ikke noget med udelukkende at gøre godt og give penge ud og give gaver osv. Jeg kan sige sammenfattende, at f. eks. de beskæftigelsesforanstaltninger, som vi har foreslået, sikring af boligbyggeri, bedre offentlig service osv. osv., alternativ energiforsyning, de er økonomisk fuldt og helt dækket ind ved den sparede arbejdsløshedsunderstøttelse og ved den tvungne forbrugsomlægning, der ligger i dem, når vi bruger påbud, når det drejer sig om energiforanstaltningerne. Dér tvinger man folk til at lægge forbruget om til fordel for oliebesparelser og til ulempe for bilimport, og hvad det nu ellers var, de ville have brugt disse penge til. Der er økonomisk dækning for de forslag.

Derudover ved hr. Hjortnæs jo udmærket godt, at vi til enhver tid er parate til – det er der flere partier der er, en hel del af dette er nævnt i firepartierklæringen – at gribe ind over for kapitalgevinster, at gribe ind over for skattefiduser, at tage fat omkring de private fonds, at tage fat omkring kapitalpensionerne osv., osv., og sidst, men ikke mindst, at skaffe Nordsøenergien tilbage til det danske samfund, tage det ud af hænderne på de fire multinationale, som socialdemokratiet har foræret det til. Der er mere end økonomisk dækning for de gaver, hr. Hjortnæs taler om at vi vil give ud.

Han har én eneste ting tilbage, og den har han kørt på lige siden august sidste år, og

han har kørt på den tre gange her i dag, og det er finansloven. Derfor vil jeg gerne sige, så han heller ikke skal kunne undskyldes sig med det længere – han ved det jo godt i forvejen, men lad det bare komme til at stå klart – at det problem har mit parti taget stilling til for længst. Finansloven er ikke et klumpforlig. Finansloven er en ting, hvor vi post for post har lejlighed til at bekæmpe dem og stemme imod dem. Så er det rigtigt, så kommer til sidst en samlet afstemning, og det er også rigtigt, at dér vil vi normalt stemme imod. Vi har ikke haft nogen som helst grund til med det indhold, den økonomiske politik hidtil har haft, ikke at stemme imod den. Vi har ikke haft nogen som helst grund til at være sikkerhedsnet under de regeringer, der hidtil har været.

Men det er da klart, og det vil jeg da godt sige tydeligt til hr. Hjortnæs og alle andre, at hvis socialdemokratiet ville have benyttet disse muligheder, så ved vi da godt, at afstemningen til sidst om den samlede finanslov – efter at vi har markeret, hvad vi har medansvar for; vi har stemt imod kongehuset og forsvaret og alle de andre ting, som vi ikke ønsker at medvirke til, og socialdemokratiet må finde sig i det, hvis nogle af dem bliver stemt ned – ikke er noget klumpforlig. Den giver ikke os ansvar for militærbudgettet eller noget som helst andet. Den betyder ganske enkelt: er sammentællingerne rigtige?

Det er den ene ting, man stemmer om, og den anden ting: ønsker man, at regeringen skal gå? Det er det, den sidste samlede afstemning om finansloven i realiteten drejer sig om. Ønsker man, at regeringen skal gå? Hvis vi dér sidder med en regering, der ville sikre 40.000 boliger, ville ekspropriere Nordsøgassen og -olien, ville lave den alternative beskæftigelse, ville gribe ind over for disse skattefiduser, ville lave kapitalværdistigningsafgift osv. osv., hvad det nu er, hvis vi dér sidder med en regering, der gjorde tilstrækkelig mange af alle disse ting, så siger det sig selv, at intet af venstrefløjspartierne ville kunne bære at vælte denne regering på den sidste sammentællingsafstemning om finansloven. Og hvis man prøvede det, så skulle arbejderklassen her i landet nok vippe det venstrefløjsparti ud af salen her, og det mener jeg at det havde fortjent.